

ZA MJESEC SVIBANJ 2024.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MIŁOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)
<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

Počeci zajednice *Faustinum*

Djelo sv. Faustine stoji u početcima Apostolskog pokreta Božjeg milosrđa. Danas taj Pokret okuplja mnoštvo ljudi po cijelomu svijetu. Kako se rodila misao o Apostolskom pokretu Božjega milosrđa *Faustinum*?

Božja djela – kako to najčešće biva – imaju vrlo skroman početak. Ona su poput evanđeoskog gorušičina zrna koje raste i bude veliko stablo. Isto je tako bilo s nastankom Zajednice *Faustinum*. Sjećam se da su već 80. i 90. godina prošlog stoljeća sa svih strana pristizale molbe i pitanja u svezi trećeg reda Družbe ili nekog drugog oblika pripadnosti Obitelji koja bi imala za zadaću ostvarivanja misije koju je Bog započeo preko s. Faustine.

Nakon njezine beatifikacije tadašnja je generalna majka s. Paulina Slomka predstavila ta traženja krakovskom metropolitu Franji Macharskom koji joj je savjetovao da će za sada biti bolje da se što više ljudi dublje upozna sa svime što nam je ostavila s. Faustina Kowalska. I bio je upravu.

Bilo je to vrijeme u kojem se sama Družba u kojoj živjela s. Faustina spremala i sazrijevala da s. Faustinu prizna kao svoju duhovnu suosnivačicu.

Službeni početak Pokreta zbio se u vrijeme povijesnog čina tj. za vrijeme susreta članova Družbe u Łagiewnikima uz grob sada već blažene s. Faustine, 25. kolovoza 1995. godine – točno na 90.

obljetnicu njezina rođenja. Tom je prigodom kardinal Franjo Macharski uputio Družbi posebno pismo u kojem je pozvao sestre da se prihvate zadatka i da se osnuje Apostolski pokret *Faustinum* u kojem mogu sudjelovati svi koji se žele na razne načine angažirati u poslanju s. Faustine. I tek se tada počelo raditi na osmišljavanju Pravila (Statut) Zajednice.

Generalna Majka odredila je da se ja pozabavim time. Kao pomoć ponijela sam sa sobom u grad Zakopane nekoliko Pravila raznih crkvenih organizacija da mi posluže kao predložak da što bolje načinimo Pravila za ovo djelo koje je trebalo nastati uz Družbu. No, ubrzo se pokazalo da nijedan predložak nije bio od velike koristi. Mi smo željeli nešto sasvim drugo.

Preostala nam je samo molitva i oslušivanje što to od nas traži Duh Sveti kako bismo sastavili Pravila koja će s jedne strane služiti duhovnosti i misiji s. Faustine, a s druge pak strane biti „dio“ Družbe, a ne samo neki usputni projekt.

Kada su Pravila Zajednice konačno bila gotova Generalna Majke uputila je službeno pismo kardinalu Franji Macharskom radi odobrenja Apostolskog pokreta štovatelja Božjega milosrđa *Faustinum*. Vrlo brzo je stigao odgovor s dekretom od 6. ožujka 1996. godine kojim je zapravo bila osnovana Zajednica *Faustinum* sa sjedištem u Svetištu Božjega milosrđa, Zajednica u koju mogu ući i svećenici, dakle posvećene osobe, kao i laici diljem svijeta.

Na taj je način nastala vrlo značajna Zajednica u Crkvi, jer s jedne strane okuplja ljude raznih profila, a s druge strane vodi je Družba preko imenovanih osoba koje upravljaju Zajednicom odnosno zajednicama po svijetu. Radilo se na tome da formacijska djelatnost bude sasvim u duhu i karizmi s. Faustine.

I moram istaknuti nešto vrlo zanimljivo. Nekoliko tjedana kasnije, točnije 25. ožujka 1996. godine, objavljena je apostolska pobudnica pape Ivana Pavla II. *Vita consecrata*. Ako netko nije znao detalje, odnosno datum objave jednog i drugog dokumenta, taj bi mogao pomisliti da su Pravila Zajednice *Faustinum* nastale kao odgovor na Papin poziv u *Vita consecrata* upućen osobama posvećena života koje se poziva da se aktivno uključe u formaciju laikata te da žive istu karizmu. Taj isti cilj zapisan je u Pravilima Zajednice *Faustinum*.

Kako je osnivanje Zajednice *Faustinum* bilo prihvaćeno od strane ljudi? Kako su se učlanili prvi članovi – volonteri?

Možemo slobodno reći da je osnivanje *Faustinuma* naišlo na veliko odobravanje od strane mnoštva ljudi. Jer je to bilo nešto što su mnogi čekali i priželjkivali. Tražili su u Crkvi zajednicu i formaciju u duhu milosrđa jer se jako širila pobožnost u čast Božjemu milosrđu i to u svim oblicima koje nam je prenijela s. Faustina. I to što su čekali i priželjkivali pokazalo se ostvareno u Zajednici *Faustinum*.

Prve osobe učlanile su se u *Faustinum* odmah na svetkovinu Božjeg milosrđa godine 1996., i baš na taj blagdan i to u vrlo kratkom vremenu počela su se objavljivati loga raznih novonastalih grupa po župama u sklopu Zajednice *Faustinum*. Neke su skupine polagale određena obećanja kako na poljskom, tako i na drugim jezicima.

Potom, hodočasnici, kako iz Poljske, tako i iz drugih zemalja, koji su dolazili u Łagiewnike, vrlo često su posjećivali tajništvo *Faustinuma* kako bi preuzeli odgovarajuće materijale ili da popune člansku pristupnicu. Vrlo često se događalo da bi oni koji su sudjelovali u raznim susretima

formacije članova, dolazili sa svojim poznanicima, prijateljima, koji bi onda isto postali aktivni članovi Zajednice *Faustinum*. Tako su nastajale zajednice po župama gdje su i drugi sudjelovali u formaciji da bi postali članovi.

Mora se reći i ovo: zahvaljujući *Faustinumu* mnogi su našli svoje mjesto u Crkvi otkrivajući svoju misiju koju im je povjerio Bog, misiju u koju ih nitko nije „tjerao, silio“. Znali su u srcu da ih nitko drugi ne može zamijeniti. Postali su apostoli Božjega milosrđa, svjesni svoga poslanja u Crkvi, u svojim obiteljima, u sredinama u kojima žive i u društvu. Trajna formacija pomogla im je ne samo da osobno napreduju u duhovnom životu, nego također i u apostolatu. Davala im je sigurnost na putu koji je za njih izabrao sam Bog. Mnogo puta sam čula riječi zahvale za formaciju i za svjedočanstva članova *Faustinuma* kao i za volontere tog Pokreta. Govorili su o svom životu, o svom apostolatu i to s dubokim uvjerenjem da suvremeni kršćani, da bi mogli opstati i djelovati u ovome svijetu, trebaju zajednicu i trajnu formaciju.

Kako su izgledali počeci *Faustinuma*? Osnivanje ove nove Zajednice zahtijevalo je mnogo organizacijskog posla, a istovremeno i ogroman angažman u stvaranju formacijskog programa.

Na početku nije bilo zapravo ničega! Započinjali smo takoreći od nule. Nije bilo novca, kompjutera, interneta, mobitela... i mnogih drugih stvari koje su bile važne i koje svaka organizacija itekako treba.

Imali smo samo nekoliko prostorija i naša srca koja su bila spremna da se počne djelovati ozbiljno. Povrh svega imali smo svijest da *Faustinum* nije samo ljudsko djelo koje smo mi započeli, već da ga mi moramo voditi kako treba. Znali smo da je ovo Božje Djelo i da će ga dalje voditi s. Faustina, jer je to njezina misija, a mi joj samo pomažemo. Rekla je da njezino poslanje neće završiti njezinom smrću, već da će tek početi i da će s Neba imati veću mogućnost djelovati i pomagati.

I tako je bilo. Izmolila nam je svjetlo Duha Svetoga i sve drugo što je bilo potrebno da Zajednica funkcionira i djeluje. Išli smo polako naprijed, malim koracima i sistematski. Imajući iskustvo redovničke formacije i malo teološkog znanja, naročito iz teologije duhovnosti, na početku smo znali samo što je zapravo predmet formacije, komu je upućena, u kakvim okolnostima će se onda održavati i koja će biti potrebna sredstva i način rada. Program formacije je iz godine u godinu obnavljan i dopunjavan te se obrađivao iz mjeseca u mjesec.

Žar je bio velik, kako kod sestara-redovnica, tako i kod vjernika-laika koji su prolazili formaciju. Susreti su se održavali svakog trećeg petka u mjesecu jer je to bio dan određen za to u Svetištu Božjega milosrđa.

Za razgovor s. M. Elżbieta Siepak, Družba Sestara Naše Gospe od Milosrđa, prvoj voditeljici Zajednice *Faustinum*, zahvaljuje s. M. Eliana Chmielewska iz iste Družbe

*s poljskog preveo p. Andrzej (Andrija) Woško, SCJ,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa*

lektura: Marija Vuković

